

Datum: 23.12.2015 09:27

Medij: www.mrezakreativnihljudi.com

Link: <http://www.mrezakreativnihljudi.com/2015/12/promocija-knjige-ptice-srbije.html>

Autori:

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Promocija knjige "Ptice Srbije"

3576

Promocija knjige "Ptice Srbije" 23.12.15 desavanja, knjige, nauka, promocije No comments "Ptice Srbije" Promocija nove knjige "Ptice Srbije, kritički spisak vrsta" Petak, 25. decembar u 18h Etnografski muzej Srbije Knjigu će predstaviti redovni član Srpske akademije nauka i umetnosti prof. dr Vladimir Stevanović i naučni savetnik dr Miroslav Demajo, a učestvuju i pomoćnik direktora Pokrajinskog zavoda za zaštitu prirode mr Nikola Stojnić, načelnik Odeljenja za promociju, edukaciju i odnose sa javnošću mr Oliver Fojkar, kao i autori Marko Šćiban, Draženko Rajković, Dimitrije Radišić, Voislav Vasić i Uroš Pantović. PTICE SRBIJE: KRITIČKI SPISAK VRSTA zajedničko je izdanje Pokrajinskog zavoda za zaštitu prirode i Društva za zaštitu i proučavanje ptica Srbije, oba sa sedištem u Novom Sadu, i predstavlja sjajan primer zajedničkog delovanja jedne državne ustanove i nevladine organizacije na proučavanju, očuvanju i zaštiti važnih ali osetljivih prirodnih vrednosti. PTICE SRBIJE: KRITIČKI SPISAK VRSTA biće neophodan priručnik, kompendijum za svakog ko namerava da upozna ptice Srbije, ali i referentni izvor naučnih i stručnih informacija jer sadrži sažetu, kritičku analizu do sada objavljenih podataka o pticama prostora sadašnje Srbije od 17. veka do danas. O svakoj od 352 vrste ptica data su zgusnuta najvažnija i najverodostojnija obaveštenja o statusu, vremenskoj, ekološkoj i geografskoj distribuciji nalaza. Recenzent knjige akademik prof. dr Vladimir Stevanović napisao je (izvod): „Mladi ornitolozi Marko Šćiban, Draženko Rajković, Dimitrije Radišić i Uroš Pantović uz pomoć i podršku doajena naše ornitologije dr Voislava Vasića prihvatili su se nezahvalnog i obimnog posla objedinjavanja ogromne pisane građe o pticama Srbije i provere podataka po zbirkama, ne bi li sve to pretočili u sažet i veoma informativni tekst o svakoj vrsti ptice koja obitava u Srbiji. To je podrazumevalo da se raščiste određene dileme koje su se provlačile kroz ornitološku literaturu u poslednjih 140 godina, a koja su se odnosile na valjanost podataka o prisustvu desetina vrsta ptica, zasnovanih na nesigurnim posmatranjima, a kasnije često nekritički preuzimanih i prenošenih kroz brojne radove. Oni su na taj način napravili svojevrsan presek promena ornitofaune Srbije kroz vreme, utvrdivši kako se hronološki njen kvalitativni i kvantitativni sastav menjao i kakvi su današnji gnezdišni, zimovališni i migratorni statusi vrsta ptica u Srbiji. Smatram da su autori ove knjige ovaj delikatan posao uradili zaista dobro i da zaslužuju reči hvale i podrške. Kako sam na početku istakao, osnovni razlog mog učestvovanja u pregledu rukopisa ove knjige bila je njena koncepcija. Smatrao sam da ona obezbeđuje celovito sagledavanje ornitofaune Srbije i na sažet ali veoma pristupačan način pruža korisnicima dragocene informacije o ornitofauni Srbije, bilo da se radi o profesionalnim ornitolozima ili onim koji tek zakoračuju u svet izučavanja i posmatranja ptica, ali i za studente biologije i sve ljubitelje prirode. Dakle, ova knjiga daleko je od toga da je samo spisak ptica kako se može izvesti zaključak iz njenog naslova. Posle ove knjige znamo koliko tačno broji ornitofauna Srbije, gde i na kojim staništima se vrste gnezde i obitavaju za vreme seobe i zimovanja, kada i gde su iščezle i poslednji put viđene ili nađene na gnežđenju, konačno koliko ornitofauna Srbije ima gnezdarica, zimovalica, prolaznica, a koliko slučajnih i neredovnih posetilaca.“ Promotivna cena knjige je 999 dinara.. Email ThisBlogThis!Share to TwitterShare to FacebookShare to Pinterest

СЛИКАЊЕ ПОСЛЕ АТЛЕТИКЕ

НЕКАДАШЊА РЕПРЕЗЕНТАТИВКА КРАЉИЦЕ СПОРТОВА ИВАНА СТАНИСАВАЉЕВИЋ НЕГИЋ У СУБОТУ У ЕТНОГРАФСКОМ МУЗЕЈУ ОТВАРА ВЕЛИКУ ИЗЛОЖБУ

Када се спомене Ивана Станисављевић Негић, једни ће помислити на атлетичарку, а други на сликарку.

Они први сетиле се девојурка, који је од 1987. године (када је сама имала 10) па до 2000. тренирала на нашем највећем стадиону и облачила дрес с државним грбом. Такмичила се у бројним дисциплинама: 100 м, 100 м препоне, 400 м препоне, обе штафете, и скоку удаљ.

► БРОЈНЕ ИЗЛОЖБЕ

Од 2001. године Ивана учествује на групним и самосталним изложбама у земљи и иностранству.

– Прву самосталну изложбу имала сам на Мокрој Гори, у галерији „Мацола“. Јако сам срећна што се моји радови налазе у Музеју наивне и маргиналне уметности у Јагодини, у Завичајном музеју у Руми, у Галерији ликовних саморастиков у Требњу. Словенија, Галерији наивне уметности у Хуменом-Словачка – каже Ивана.

Десетак њених скулптура и слика, налазе у приватној збирци чувеног колекционара, Бате Клепића.

– Моје слике имају и: Емир Кустирица, Љубивоје Ршумовић, Добрица Ерић и многи други значајни људи, што ми је велика част. Од 2010. године сам члан удружења ликовних уметника Србије.

Члан удружења ликовних уметника Србије је од 2010.

И ПРЕПОНАШИ КАО МОТИВ: Ивана Станисављевић Негић

– Диван човек, то је мени увек било најважније, да радим са сјајним личностима и да то појачавам код њих – каже Александар Обрадовић Бамби, с којим је радила у већем делу каријере.

Као што то обично бива с многим Бамбијевим пуленима, једног тренутка током сазревања и напредовања пређу код оних стручњака који су специјалисти за одређене дисциплине. Тако је са Стеваном Лазивићем остварила неке од својих највећих успеха.

У Купу шампиона Европе у Љубљани, као капитен јуниорске екипе црвено-белих, такмичила се 1995. у једном дану у три дисциплине: 100 м препоне, 400 м препоне и у штафети 4 x 100 м. Као млађа јуниорка учествовала у сениорском такмичењу штафета 4 x 100 м у Копенхагену на КЕШ (Ц1 група). Освојила је

сребрну медаљу на Купу шампиона за јуниоре (Б група) у Паризу у штафети 4x100 м.

Била је трећа на Првенству Балкана у Нишу на 100 м препоне!

У Букурешту, такође на ПБ, освојила 4. место на 100 м препоне и 5. место на 400 м препоне. Ово су само неки од њених успеха девојке која је 19 пута освајала медаље на првенствима Југославије.

– Имала је на 100 метара препоне резултат око 14,60 – као из топа од-

говорио је Стеван Лазић, када смо га питали за његову ученицу.

Истакла је у први план диван карактер Иване Станисављевић, а онда додао:

– Да, почела је да се бави уметношћу. Колико знам, црту је повукла на оца, самоуког вајара. И она сама некада се бави вајарством. Сада је све познатија у тој области, налазио сам повремено да је имала и самосталне изложбе.

А баш тај моменат је у првом

► ЗАХВАЛНОСТ ПРИЈАТЕЉИМА

Захваљује се Ивана пријатељима који су је хвалили и давали јој подстрек да настави. То су академик Тодор Стевановић, професор Владета Живковић, Др Степа Панић, Др Ранко Калпић и Др Неђо Мајд и други. Прилику јој је пружила и директорка МНУ-Јагодина Нина Крстић, која ју је позвала да учествује на ликовним колонијама и бијеналима.

► РШУМОВИЋЕВА ПОХВАЛА ИВАНИ

Песник Љубивоје Ршумовић записао је једном:

„Убедљив повод да се човек позабави смислом уметности и уметничког стварања може свакако да буде случај Иване Станисављевић Негић. Реч случај не треба схватити дословно, јер не може бити случајно да њен деда Драгиша, радник о земљи, из Јабучја код Ваљева, одлучи да враћа у живот исконска дрвена стабла, вековима сахрањена у муљу и води Колубаре, трагајући за својом душом и својим изразом. Не може бити случајно да Драгишин син, а Иванин отац, Милан узлети на својим црним птицама из векова које је пробудио његов отац, до немерљивих висина ликовног Космоса. И никако није случајно што је Ивана, из тоглог уметничког гнезда, озарена изнутра оним невидљивим сунцем, које је наследила од деде и оца, кренула својим небом, у потрази за симболима Лепоте“...

„А није ни мало лако не бити налик на своје претке, и тешко је на великом игришту сликарске иметности изабрати тартан стазу којом није нико трчао. Али, Ивана је Такмичар, са великим иницијалом, и још већим потенцијалом. Одлучила се за атлетику, да спортски дисциплинује своје тело, а онда сликарство, да уметнички свој дух уздигне од пролазних до вечних ствари. Ивана се не такмичи са својим прецима, као што се на четири стотине метара с препонама није такмичила са другим трачницама. Она се такмичи са препрекама, са оквирима и котарима, са забранама и сумњама, такмичи се са самом собом“.

Милана и деде Драгише, који су широм света познати вајари. Тешко је било пронаћи свој израз поред снажног утицаја скулптура уз које сам одрасла. Дела мога оца и деде су ме надахнула и дала енергију да и сама почнем да се бавим сликарством и вајарством. Највећу подршку ми је пружио отац Милан, који ме је после атлетске каријере упутно у сликарство.

Није било лако после дуго година бављена спортом, одједном престати.

– Нисам знала шта са том сиљном енергијом, али отац је осетио мој потенцијал и усмерио ме у правцу уметности. Знао је да сам упорна и истрајна, навикла да побеђујем. Он ми је урадио све слике и организовао све изложбе. Мотиви су различити, али има и спортских, препонаша наравно, као што сам била и ја.

Генетски предодређена да буде уметник, Ивана ће са својим оцем и дедом у суботу отворити заједничку изложбу у Етнографском музеју у 19 часова.

ДРАГОСЛАВ ВИШЊИЋ

плану Иване Станисављевић Негић.

– Највећи атлетски успех ми је бронзана медаља место на Балканијади у Нишу, у трци на 100 метара преко препоне. Атлетска каријера ми је нешто на шта сам најпоноснија, јер сам ту упознала највећи број дивних пријатеља – желела је најпре да каже Ивана.

Ова рођена Београђанка о свом другом интересовању каже:

– Наставила сам традицију оца

